

efter min Mening ikke andet end en Imødekommen af et fuldt berettiget Retfærdighedskrav. Det er meget muligt, at det kunde føre til, at man vilde stille et noget lignende Krav op, hvor der var Tale om at flytte en Bro, og dertil knytte Værdistigningsafgift, men det staa vi jo ikke overfor nu; nu staa vi overfor Forlangendet om, at Folk skulle afgive en Del af det Gode, de have faaet gennem en Bane, og saa siger jeg, at naar vi gøre det, er det fuldstændig i sin Orden, at man yder noget til dem, der af Banen have faaet paaført et Tab; det vil efter det foreliggende Lovforslag i de allerfleste af de Tilfælde, her er Tale om, betyde forsvindende lidt, fordi nye Jernbaner i meget faa Tilfælde bringe Indtægtstab, men næsten udelukkende bringe Værdiforøgelser. Men det ærede Medlem nævnedes saa som Eksempel paa, hvilke Vanskeligheder man vilde komme ind i, Aalborg Banegaard. Dertil vil jeg sige, at hvis vi, efter at have vedtaget denne Lov, ville gøre den gældende ved Flytningen af Aarhus Banegaard — vi ville ikke kunne gøre det ved Aalborg Banegaard —, vilde jeg finde det ganske urigtigt ikke at medtage Godtgørelse for Værdiforringelser. Det vilde være urigtigt, om Staten eller det offentlige vilde sige: Vi tage en Fordel af den Værdistigning, vi tilvejebringe oppe omkring Mølleengen, men vi bruge den ikke til, hvad der dog vilde være fuldkommen retfærdigt, at mildne de Tab, som fremkomme omkring den gamle Banegaard i Aarhus. Jeg tvivler paa, at man overhovedet vil lade denne Jernbaneskyldlov virke der, men gjorde man det, forekommer det mig, at den første Opgave, en saadan Værdistigningsskat vilde faa, var, saa vidt den kunde række dertil, at godtgøre de Tab, som Flytningen bereder andre Borgere i samme By.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet vi have behandlet denne Sag saa tidt. Der er meget væsentlige Punkter i mit Forslag, som jeg tidligere har berørt, men som — det ved jeg godt — ikke ville faa nogen Indflydelse paa Afgørelsen her i denne Sal, og videre kommer denne Lov sikkert ikke denne Gang. Det er jo givet, det have vi vidst fra første Færd, at Flertallets Forslag er

det, som vil samle Flertallet i denne Sal. Jeg skal altsaa indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg dog vil sige til den ærede Ordfører, at Maalet for denne Jernbaneskyldlov kan jeg ganske slutte mig til, men Formen, Forslaget har faaet fra Flertallets Side, maa jeg stemme imod. Naar jeg har været med til at stille Ændringsforslag om at mindske Lovens Virkninger, følger ikke deraf, at jeg føler mig bunden til at stemme for Forslaget.

Laust Jensen: Som ærede Medlemmer have set af Betænkningen, er der et Mindretal paa 3 Medlemmer indenfor Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen), det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) og jeg, der i Forening har stillet et Ændringsforslag om, at Afgiftsprocenten fastsættes til 1 Procent i Stedet for som efter Flertallets Forslag til 1½ Procent. Idet jeg henleder Tingets Opmærksomhed paa dette Ændringsforslag og paa mine fraværende Medforlagsstilleres og egne Vegne anbefaler Tingets Medlemmer at stemme derfor, skal jeg knytte et Par Bemærkninger dertil.

Det erkendes fra alle Sider her i Salen, at man her staa overfor et nyt Lovgivningsomraade, og at det, da en Lov paa dette Omraade maa siges at være et Forsøg, gælder om at gaa saa forsigtigt frem som muligt. Principielt staa jeg egentlig paa samme Standpunkt som den sidste ærede Taler, at man ikke burde gaa til en Jernbaneskyld eller Værdistigningsskat, inden Værdistigningen var konstateret ved Salg, medens det sikkert efter Flertallets Forslag gaar saaledes, at man ikke alene kommer til at beskatte den opnaaet Fordel, men i Virkeligheden ogsaa en formodet Fordel eller Udsigten til en Fordel, og hvor tiltalende Udsigten til en Fordel i en uvis Fremtid end kan være, staa det dog for mig som tvivlsomt, om det kan siges at være retfærdigt at benytte en saadan Udsigt som Skatteobjekt. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men blot sige, at naar jeg har undladt til anden Behandling at stille mit principale Forslag, er det begrundet i den Omstændighed, at der ikke vil være Udsigt til, at et saadant